

други, ами сами да прѣдвождатъ останалитѣ. И градътъ на атинянитѣ замислялъ нѣкакъвъ прѣвратъ; но атинянитѣ, уплашени отъ първото дохождане на Александра, направили му дори повече почести, отколкото на Филипа. Като се върналъ въ Македония, приготвялъ похода противъ Азия.

На пролѣтътъ¹⁾ тръгналъ къмъ Тракия²⁾ противъ трибалитѣ³⁾ и илирийцитѣ, за които се научилъ, че крояли бунтъ; при това мислилъ, че не бива да иде на такъвъ дълъгъ походъ, ако не остави тия съседни народи напълно покорени. Александъръ потеглилъ отъ Амфиполисъ и навлѣзълъ въ тая частъ отъ Тракия, която се обитава отъ тѣй нареченитѣ независими траки⁴⁾, като ималъ отъ лѣвата си страна гр. Филипи и планината Орбелъ⁵⁾. Като прѣминалъ рѣката *Нестъ*⁶⁾, на десетия день, както казватъ, достигналъ планината Хемусъ. Тука, когато възлизалъ по планината, го прѣсрещнали изъ тѣснинитѣ мнозина въоръжени туземци⁷⁾ и независимитѣ тракийци; тѣ били заели върха на Хемусъ, дѣто щѣла да мине войската и се приготвили да ѝ попрѣчатъ да върви по-нататкъ. Тѣ събрали кола и ги наредили прѣдъ себе си, като искали да ги употребятъ вмѣсто насипъ, за да се сражаватъ отъ по-високо мѣсто въ случай, че бждатъ притѣснени; сжщеврѣменно мислили при възлѣза на неприятеля да търкалятъ колата отъ най-стрѣмнитѣ мѣста на планината срѣщу македонската фаланга. Тѣ били си съставили мнѣние, че колкото по-гжста бжде фалангата, съ която ще се срещнатъ търколенитѣ кола, толкова по-лесно послѣднитѣ ще я прѣснатъ съ силата и напора си.

¹⁾ Въ 335 г. пр. Хр.

²⁾ За похода на Александра въ Тракия ср. *Г. И. Кацаровъ*, Псп. LXV стр. 131; LXX стр. 469 и тамъ цитуваната литература.

³⁾ По старитѣ жилища на трибалитѣ били въ нишката равнина и полето Добричъ (между р. Топлица и бѣлг. Морава); на сѣверъ се простирали до Дунава. Дълго врѣме били силно племе, но въ IV. в. пр. Хр. подпаднали подъ властта на автариатитѣ (илирийско племе). Притискани отъ илирийцитѣ, трибалитѣ се разпространили и къмъ изтокъ по Хемъ и Истъръ, дори до Искъра. Въ римско врѣме частъ отъ тѣхъ намираме между рѣкитѣ *Sebrus* (Цибрица) и *Utus* (Видъ).

⁴⁾ Ср. Тукид. II 96.

⁵⁾ Пиринъ планина.

⁶⁾ Места.

⁷⁾ Въ текста стои τῶν ἐμπόρων, което трѣбва да се поправи въ τῶν ἐγχορίων.